Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

possidebuntur eius loca glie. que recolimus nos irrecuperabiliter perdidisse astu sup bie. Necnon et nos diuisis mentis officiis studemus ut in his q aie sunt dulcia atq salutifera. ipa aia a carne supetitur. Veluti ei aia et caro in coniugio possunt esse sine crimine uel ullo peto. nos graudemus ut pua adheriant forniicacioni et adulterio. Cuiq meliu sit eaa ad qntu ad corpus uie ei alys concordia habe et pace. sepe tamen esse in discordia et odio hominu placet. Itaq ei nos et illi simul diuicti in una uolutate. et mt nos habeamus sociatate. qd mirui si habitemus in una ciuitate.

Quippe in quibusciuq sunt crimina. in eis dominamur nos demona. Hec in singulis iniis hoibus singlos demones creditis habere dominiu. sed uni qsq e seruus et habita ciliu tot dominoru. quot diuisitatu e uias uiaoru. Quos eaa corpe sensus no ualet sentire. ni ei omniu dns in corpe alicui cognit nos apte in sanire. qd ipe facit nop nobis sed pro nobis. ut quos sanos habeatis minus sibilit in petis. usibilit qnq sic capiatis. Que talia o ho ne quaq t dicere. si alit ea no posses scire et intelligere. ul si p mea dicta hoies auferet. Sed ei p scptura et pdicatores atq naturale iniacione hec uobis pitcant. nos reticere nesti mus qd nobis ualeat. Licet aut primus diabolus ei oib nobis in quadi scptura mendax nec in ueritate stetisse assentur. tamen de talibus nemo credat ut nos mencaiamur. Rursus no demon interrogat quomodo posset esse in sua corpulenta trium. aut usq quaq sub celo manedi habe licencia. interroganti ita respondit. Et tu dic mihi cogitacos hois que in humano sunt corpe quomodo penetrant corpalia. et in diuersis ac longinquis sunt locis eode tpe. Et si nos perdimus speciosu celu. ubi debuimus esse nisi in hoc loco relicti. Hoc tale demonui qd diximus sic fuisse locutu. no potuit mane in corpe predicte femine ultra octo dies p qua ad sanctu herauliani uenit. sed a sto herauliano expulsu ultio ea no uexauit. Que sospes domu e reuersa. laudes deo sto her auliano conferens.

Vnde alia femina que iuxta monte acutum dicebatur habitare ei demonio uenit ante sti herauliam altare. de qua ab illis a quib qsiui no audiui nisi de ptib monasterij sci saluatoris. qa ei minima delatura coe atq tribi furore ad sanctu herauliani ea ut dicitur est uenisse. et eo die quo uenit lib ata recessisse. Dixerunt eciam quidam de sa laurenaj clericis qui tunc ibi ante altare ei ipa uenit adeuntq ante altare aliquatulu uexauit ea demoniu. sed postea compresso ei sanguis arcu e reiectus.

Vita sa Senech confessoris.

Vanitas uanitatu dicit eccliastes oia uanitas. Verum e ergo. oia que gerunt in mundo cuncta sunt uanitas. Vnde agit ut sanctos dei quos nullu luxurie cenu. nec in ipa ut ita dicam cogitacoe tentauit estus tentatoris. elati iusi sunt esse sibi iustissimi. et ob hoc iactanae

Eu. Gregor. Turonens. Vit. Patrum. cap. 15.